

Pere Vigo
Exdiputat al Parlament de Catalunya
i exalcalde de Ribes de Freser

INCORRECTE

La professionalització de la política

Un fet recurrent dels que practiquen el populisme és presentar la professionalització de la política com una xacra del sistema, i fins i tot com una prova de la corrupció de l'acció política. Res més lluny de la realitat. Això només es pot afirmar des d'una interessada mala fe o des del més absolut analfabetisme polític.

La professionalització de la política és una de les conquestes històriques més importants de la democràcia i del republicanisme i representa, ni més ni menys, l'accés universal a la política. Des que la política és professional els pobres poden dedicar-s'hi, i només des d'un concepte elitista d'aquesta es podria defensar el contrari. De fet, els règims totalitaris i la carcúndia en general sempre han estat en contra que la política la pogués fer qualsevol. Deixant de banda consideracions d'ordre moral —com el fet que tant immoral pot ser cobrar sense treballar com treballar sense cobrar—, la retribució dels càrrecs públics permet que tothom pugui fer política si la ciutadania, evidentment, li encomana aquesta responsabilitat.

Tant dret té a ser polític un guixaire, un manobre, un matricer o un aturat com qualsevol altre que tingui un títol acadèmic. Fer política no s'estudia enlloc i les aptituds per exercir-la tenen més a veure amb el sentit comú, la intel·ligència emocional, la voluntat de servei públic i la responsabilitat, que amb l'excel·lència universitària. I amb uns principis i valors que tampoc s'estudien: l'honradesa, el compromís ètic amb la veritat, la defensa dels més febles..., vaja, els valors republicans.

Segurament la millor universitat de la política sigui l'ajuntament. El món local, tant poc valorat per tots aquests que tenen un concepte elitista de la política, és la millor pedrera de la política. Perquè les polítiques de proximitat o de capçalera comporten el millor aprenentatge per qualsevol que es vulgui dedicar al servei públic.

La professionalització de la política és una de les conquestes històriques més importants de la democràcia i el republicanisme: l'accés universal a la política

Que hi hagin abusos per part d'alguns no invalida el fons de la qüestió. Simplement el que transparenta és la necessitat d'arbitrar mesures que regulin les retribucions dels càrrecs públics d'acord amb les seves responsabilitats, tal com passa a altres països de llarga tradició democràtica on ningú qüestiona que la plena dedicació a una activitat tan noble com la política —feta des dels valors abans esmentats—, mai no pot representar una càrrega insuportable ni molt menys, demanen als qui la practiquen que ho facin des d'un malaltís esperit de sacrifici que tindria més a veure amb una patologia masoquista que amb una activitat normal feta per gent normal. Perquè es tracta d'això. De ser capaços d'esborrar el concepte d'excepcionalitat que per a molts representa que algú es dediqui a la política. Contemplar-ho com una raresa o, el que és pitjor, gairebé com una activitat delictiva o innoble, només fa que rebaijar la qualitat democràtica del sistema polític i fomentar la demagògia dels qui practiquen el populisme i la politiqueria.

Una altra cosa és aquesta criminalització de la paraula «professional» Tots sabem què pot representar, en altres latituds, ser un professional: gairebé un sicari del crim organitzat. I ja no diguem

què pot voler dir ser «una professional»! En canvi, a Catalunya, la professionalitat sempre ha anat lligada a un concepte positiu de la paraula: fiabilitat, responsabilitat, feina ben feta, rigor, confiança... I és que fins i tot la utilització de la professionalitat des d'una visió negativa no deixa de ser una espanyolització del concepte.

Per tot això, els que ens dediquem a la política des del republicanisme més explícit, hem de defensar, sense manies, la seva professionalització. No és una qüestió menor. És simplement, per a nosaltres, defensar un concepte ideològic nuclear, un concepte que forma part del pinyol de l'ideari republicà: la igualtat. ◀

